

โรสเซตติเป็นกวีที่มีชื่อเสียงทั้งในอังกฤษและสหรัฐอเมริกา บทกวีของเขาได้รับการตีพิมพ์มาตั้งแต่ ค.ศ. 1869 และเขาก็มีบทบาทในฐานะกวีจนกระทั่งมรณกรรม ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1869 ถึง ค.ศ. 1871 เขาเขียนภาพสำคัญภาพสุดท้ายชื่อ “ความฝันของดินแดน”

ในปี ค.ศ. 1871 โรสเซตติถูกหนังสือพิมพ์โจมตีอย่างรุนแรงและไร้ความเป็นธรรม ตำนานการที่เขาเอาเรื่องของบทกวีมาใช้ในงานศิลปะ บทความนี้มีผลบั่นทอนสุขภาพของเขาทำให้ต้องหันเข้าหา ยาระงับประสาทและยานอนหลับเรื่อยมา จนถึงแก่ชีวิตในที่สุด ที่เบอร์ซิงตัน ในเคนท์ เมื่อวันที่ 9 เมษายน ค.ศ. 1882 เขาได้จากโลกที่แสนลำเค็ญนี้ไป

งานของเขาทั้งร່องรอยไว้กับขบวนการศิลปหัตถกรรม (Arts and Crafts Movement) ของ วิลเลียม มอริส ในอังกฤษ มีอิทธิพลต่อจิตรกรซีมบอลิสต์ทั้งหลาย รวมทั้งมอโรและเรอองในฝรั่งเศส นับได้ว่าโรสเซตติเป็นผู้ทำหนทางไว้ให้ศิลปะอาร์ตนูโว (Art Nouveau) นิตยสาร “The Studio” ซึ่งออกเป็นฉบับแรกใน ค.ศ. 1893 แพร่ภาพของเขาไปทั่วยุโรป

12. จอห์น คอนสตาเบิ้ล (John Constable)

จิตรกรทิวทัศน์คนสำคัญของศตวรรษที่ 19

ภาพเขียนตัวเองของคอนสตาเบิ้ล

จอห์น คอนสเตเบิล เป็นจิตรกรชาวอังกฤษ เขาโชคดีที่เกิดมาเป็นบุตรของเจ้าของโรงสีที่ซัพ-
พล์ค ซึ่งมีโรงสีลมที่อีสต์ เบอเกิลท์ มีโรงสีน้ำที่แฟลตฟอร์ด และเตาเผาอยู่หลายโรง คอนสเตเบิล
เคยกล่าวถึงบรรยากาศชนบทว่า “ภูมิประเทศเหล่านี้ทำให้ผมเป็นจิตรกร”

ใน ค.ศ. 1796 คอนสเตเบิลได้ไปฝึกวาดรูปกับสมิธ ซึ่งเป็นทั้งนักวาดผู้มีฝีมือคล่องไว ละเอียด
ลออ เป็นนักประพันธ์และเป็นเจ้าทฤษฎีการเขียนภาพทิวทัศน์ที่มีผืนดินขรุขระหรือป่าดงพงพี แบบ
ชนบท นอกจากนี้คอนสเตเบิลก็ยังไปสอบเข้าโรงเรียนศิลปะของราชบัณฑิตยสภาเมื่ออายุ 23 ปี และ
เขาได้เข้าเป็นนักศึกษาที่นั่นในที่สุด อิทธิพลที่เขาได้รับประมาณ ค.ศ. 1800 นี้ก็คือ ภาพเขียนดัทช์
แห่งศตวรรษที่ 17 ศิลปินทิวทัศน์ฝรั่งเศสชื่อ กัสปาร์ ปูซแซง และ ริชาร์ด วิลสัน ซึ่งคอนสเตเบิลลอก
เลียนงาน นอกจากนี้เขายังได้รับอิทธิพลอย่างมากจากภาพวิวของ โทมัส เกนซ์เบอร์อะ (Thomas
Gainsborough) เขากล่าวว่า “ผมว่าผมเห็นเกนซ์เบอร์อะอยู่ในทุกมุมทุกซอกไม้เลยทีเดียว” เซอร์
โบมอนด์ ผู้อธิบดีปล่อยให้เขาเข้าไปลอกงานในห้องเก็บสะสมภาพเขียนของตนได้ตามสบาย แต่ทว่างาน
ของจิตรกรคนอื่น ๆ นับวันก็จะสำคัญต่อคอนสเตเบิลน้อยลงไปกว่าธรรมชาติเองแท้ ๆ ในปี ค.ศ. 1802
เขาสารภาพว่า เขา “เหนื่อยหน่ายที่จะวิ่งตามภาพเหล่านั้นเพื่อค้นหาสัจธรรมอีกต่อหนึ่ง” และเขาเชื่อ
ใน “การศึกษาจากธรรมชาติอย่างหนักหน่วง”

เขาแต่งงานในปี ค.ศ. 1816 ทั้ง ๆ ที่ได้รับการขัดขวางอย่างหนักจากครอบครัวของเจ้าสาว และ
หลังจากปีนี้ไปเขาไม่ค่อยได้เขียนอะไรอื่นนอกจากภาพวิว ระหว่าง ค.ศ. 1810 และ ค.ศ. 1820 เขา
ทำภาพในแบบสเก็ตช์ที่มีชีวิตชีวา มีสีสดใสไว้มาก เช่น ภาพ **Weymouth Bay** จากปี ค.ศ. 1820
เป็นต้นไป จึงเป็นภาพที่เขียนในแบบสำเร็จเรียบร้อยมีรายละเอียดมากขึ้น เมฆซึ่งเคยเป็นส่วนสำคัญยิ่ง
ในองค์ประกอบที่เขาทำนั้น บัดนี้ได้เพิ่มความสำคัญยิ่งขึ้นไปอีก แสดงให้เห็นรูปแบบที่เขาได้รับอิทธิพล
จากเทอร์เนอร์ (Turner) และจากภาพ **The Château of Steen** ของรูเบนส์ ซึ่งเขาศึกษาโดยละเอียด
ใน ค.ศ. 1823

ภาพที่ทำสำเร็จงดงามในช่วงทศวรรษจาก ค.ศ. 1820 ซึ่งรวมทั้ง **The Hay-Wain** (เกี่ยว
บรรทุกหญ้าแห้ง) และภาพ **Salisbury Cathedral from the Bishop's Garden** นั้นถูกเขียนขึ้น
ด้วยวิธีการยุ่งยากกว่าปกติ เริ่มแรกที่เดี่ยวคอนสเตเบิลระบายภาพศึกษาของสิ่งที่เขาจะใส่ในภาพด้วย
สีน้ำมันในที่กลางแจ้งก่อน แล้วต่อมาก็จัดการพินิจวิเคราะห์ใหม่และจัดภาพใหม่ ในที่สุดเขาก็จะ
ระบายสีภาพร่างลงไปบนผืนผ้าใบโดยอิสระ ในสัดส่วนที่พอเหมาะกะกับภาพที่ต้องการทำให้เสร็จ **The
Hay-Wain** และ **View on the Stour** (ค.ศ. 1821) ได้ร่วมในงานแสดงศิลปกรรมประจำปี ค.ศ. 1824
ในปารีส และประสบความสำเร็จอย่างใหญ่หลวง ทำให้เขาได้รับรางวัลเหรียญทอง งานของคอนสเตเบิล
มีอิทธิพลอยู่ไม่น้อยต่อกลุ่มศิลปะบารบิซงในฝรั่งเศส และต่อจิตรกรโรแมนติก เออแซน เดอลาครัวซ์

ปี ค.ศ. 1828 เขาต้องประสบกับความทุกข์โศกครั้งใหญ่ เมื่อภรรยาของเขาเสียชีวิต ภาพใน
ตอนหลังๆ ของคอนสเตเบิลมีบรรยากาศเยือกสงบ แม้ว่าตัวเขาเองจะห่างไกลจากความสงบเป็นอันมาก
เพราะถูกโจมตีอย่างรุนแรงในหน้าหนังสือพิมพ์ กว่าที่เขาจะได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกของราชบัณฑิตย-